

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Octauus. Praesentiam Dei foueri aspirationibus, & alijs exercitijs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

*Quod Maxima Circumstantiarum sit
Meditatio Diuinitatis, quæ subin-
de transit in contempla-
tionis actum.*

ARTICVLVS SEPTIMVS.

Sicuti meditantium quidam vtiliter, & suo statui conformiter, tota vita pijs meditationibus occupati, non singulariter Diuinitatis sublimitates indagant, at simplici, humilique corde, eo modo, quo aut legunt, aut audiunt, interioritati propriæ satisfaciunt; ita profecto illi, qui ad vteriora mystica transire habent, omnes meditationes aliqua ad Diuinitatem transgressione, communiunt, & paulatim in eiusdem perceptione, notabile spatium meditationis vtiliter expendunt: cum enim in vno composito, Christus Dominus sit Deus, & Homo, optimè vtriusque consideratione anima deuota proficit.

Porro, sicut [cogitatio *a* transit in meditationem, quum studiosè insistit, vt aliquid attentè consideret; ita transit in contemplationem *b* quando reprobrositate sensualis cogitationis non permiscetur, accidentia deserit, quidditatis studium, vehementius intelligentiæ lumine depurat.] & ideo [ibi non oportet *c* cogitare de creaturis, nec de Angelis, nec de Trinitate: quia hæc sapientia non per meditationem præuiam, sed per affectus desiderium habet

aspirando consurgere. & [quemadmodum oportet nos *d* mori nobis ipsis, si in Deo viuere debemus, ita oportet etiam paulatim addiscere in Deo viuere, & requiescere per practicum effluxum amoris Dei; qui nos Deo vniat.] & hæc vt facilius tempore orationis mentalis peragi possint, consequenter dicimus,

*Præsentiam Dei foueri aspirationibus,
& alijs pijs exercitijs.*

ARTICVLVS OCTAVVS.

Vt ergò facilius, attentiusue diuinis considerationibus, tempore meditationis vacare liceat, oportet per diem in omnibus actionibus, paulatim se se ad aspirationis statum præparare, & frequenter, vel ex scriptura sacra, vel ex lectione pia, aliquas sententias, seu orationes iaculatorias assumere, quas iteratis vicibus, & affectibus cum sine interno gustu se compererit, in se ipso quasi eloquatur, & animitus proferat, iuxta illud Psalmist. Concupiuit *e* anima mea desiderare iustificationes tuas in omni tempore. & alibi, Prouidebam *f* Dominum in conspectu meo semper, quoniam à dextris est mihi, ne commouear.

Tanti porro refert, præsentiam Dei aspirationibus, & mentis eleuationibus continuò fouere, vt vel maximè ideo omnia alia mortificationis, & virtutis exercitia (quæ tantopere in-

D 2

culca-

a Gerson. Theol. myst. spec. Conf. 23. *b* Conf. 24. *c* Theol. myst. apud S. Bonavent. q. Vnic.
d Harph. l. 2. p. 2. c. 13. *e* Psal. 118. *f* Psal. 15.

culcamus *a*) præscribi soleant. non quidem tanquam finis perfectionis internæ, sed duntaxat vt medium, sine quo non, ad contemplationis quietem, instabilis, & vagabundus animus pertinere potest. Vndè etiam sicut aqua turbata, aut inquieta, imaginem non recipit; sic neque spiritus vagus, & profugus super terram, varijsq; concupiscentijs allectus, & mortificationis, ac Virtutis labore nondum confractus. Et hinc iure merito tam ad aspirationis, quam [contemplationis perfectionem requiritur quies à perturbationibus *b* passionum, ad quam peruenitur per virtutes morales, & per prudentiam.] Vt autem quæ fusiùs dicta sunt de statu meditationis, compendiosa praxi complectamur, apponitur hic consequenter,

Synopsis status Meditationis.

ARTICVLVS NONVS.

Meditatio c cordis mei in conspectu tuo semper. ac si diceret. ô pia anima, quæ opitulante diuina gratia, vitæ mysticæ initia subire statuisti, & per sacras meditationes, vnum ex altero colligis, vt ignorantiam cæcutientis intellectus corrigas, quo ita voluntatem (ad omne opus bonum languidam) piè commouere possis: noli hoc ipsum tepida negligentia aliquando facere, aliquando autem omittere; sed profus virili animo tam diuino muneri, totam vitam tuam sanctifica, de-

uoue, & consecra; ideò enim dicitur, meditatio cordis mei in conspectu tuo semper, id est, tota vita.

Non tamen ad instar Ethnicorum, aut Hæreticorum more, vel etiam spirituales honorem ambientium, qui speculationibus rerum diuinarum ad oblectationem intellectus, & iactantiam duntaxat, se se dedicare solent; & ideò dicit, meditatio cordis mei, vt videlicet sicut ex naturali corruptione de corde *d* exeunt cogitationes malæ, adulteria, fornicationes, homicidia, furta, avaritiæ, nequitia, dolus, impudicitia, oculus malus, blasphemia, superbia, stultitia, ita profus ex meditatione talem haurias vtilitatem, vt dein ex eodem corde procedant, vt fructus spiritus, cogitationes bonæ, ac charitas, *e* gaudium, pax. patientia, benignitas, bonitas, longanimitas, mansuetudo, fides, modestia, continentia, castitas.

Ad has porrò virtutes, nulla meditatio tantum proderit, quam accurata & perspicua illa sacratissimæ vitæ, & passionis Saluatoris Domini nostri IESV Christi, in qua non tantum humanæ, sed & diuinæ virtutes, animæque oblectationes habentur, vt ideò etiam subindè, ab humana ad diuinam præstantiam considerandam transire liceat. Vndè quoq; dicit, & meditatio cordis mei in conspectu tuo, scil. diuino; quatenus non semper hæreas, in considerandis mysterijs humanitatis, sed etiam diuinitatis, cum Saluator noster simul in eodem

a Inf. dec 1. n. 1. & 2. *b* S. Thom. cont. Gent. l. 3. c. 37. *c* Ps. 48. *d* Marc. c. 7. *e* Gal 5.